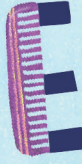

DÜNYANIN

EN İİ
BERBERİ

Steven
Butler

Jacob
Souva

BÖLÜM 1

ZIRR! ZIRR! ZIRR!

Ludo Tubbs sabah saat tam 6.30'da yataktan kalktı. Ayak parmak uçlarına dokunmayı denedi ama başaramadı. Sonra, mağarasında aceleyle hazırlanmaya başladı.

Hızlı bir gün onu bekliyordu.

Küçük ayı, saçlarına parlaklık veren ev yapımı şampuanıyla her zaman olduğu gibi süper köpüklü duşunu aldı.

Sonra kaşlarını tarayıp kabarttı, pençelerini iyice ovaladı. Kürkünün her köşesini, olabilecek parazit, pire ve kenelerden kurtulmak için güzelce fırçaladı.

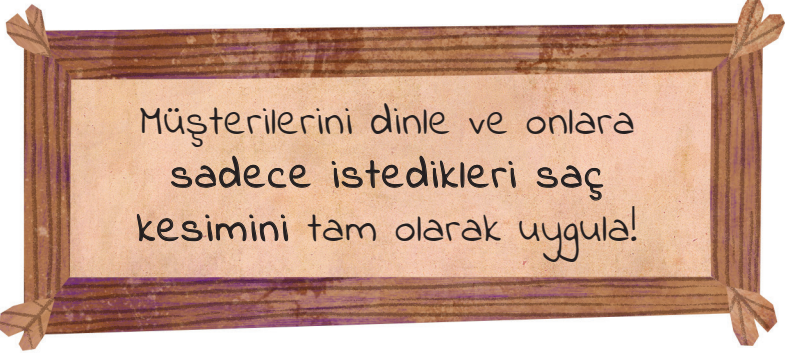
Daha sonra Ludo gömleğini ve yeleğini giydi, kravatını bağladı. Aynada kendine Őyle bir baktı. Her Őey düzenli ve mükemmel olmalıydı.

Tahmin ettiğiniz gibi, Ludo tasarımcı bir ayıydı. Ama herhangi bir tasarımcı ayı değildi o. Kıvrık Dađ'ın Tubbs ailesi, herkesin hatırlayabileceğinden çok daha uzun zaman önce kanıtlamıŐlardı ormanın en meŐhur tasarımcı ailesi olduklarını.

Ludo'nun babası bir sa tasarımcısıydı, ayrıca annesi, annesinin babası, Ludo'nun teyzesi ve onun büyükbabası... Taa büyük büyük büyük büyük amca Tobias Tubbs'a kadar dayanıyordu bu aile mesleği. Bu mesleğin önemli, güvenilir ve sıkı sıkıya bağlı kalınması gereken kuralları vardı.

TASARIMCI AYI YASASI:

Müşterilerini dinle ve onlara sadece istedikleri sađ kesimini tam olarak uygula!

Ludo cep saatine baktığında, saat 6.59'u gösteriyordu. Her zamanki gibi mükemmel zamanlamaydı. Ayı tasarımcısı çantasını aldı, müşterilerinin listesini yeleğinin cebine koydu. Sonra ön tekerleği paslanmış olan sadık dostu eski bisikletine atladı ve bisikletini ormanda gıcırdata gıcırdata sürmeye başladı.

Ludo'nun ilk durağı Beverly Hopkins ve çocuklarının yaşıadığı tavşanlarla dolu yuvayı. Çocuklarının isimleri: Pofi, Pofuduk, Pofpof, Pof, Ponpon, Ponçık, Pamuk, Pambuk, Ponti, Ponin, Pıtı, Pıtıptıtı, Tintin ve Tina'ydı.

Başka herhangi bir tasarımcı ayı olsa saç kesimine ihtiyacı olan, yürümeye yeni başlamış kıpır kıpır bir sürü tavşan yavrusu gördüğünde kaçırdı ama Ludo kaçmazdı. HARİKA tasarımcı ayı çantasının içinde her durum için ayrı bir alet vardı. Bayan Hopkins biraz rahatlayıp saçlarına perma yaptıırken, çoklu kırpma makinesi on dört çocuğunun işini kolayca hallediyordu.

“Buklelerim çok güzel görünüyor! Permam mükemmel olmuş!” derken Bayan Hopkins’in gözleri sevinçle parladı, bir kavanoz havuçlu acı sosu Ludo'ya uzattı, bu Ludo'nun ödemesiydi. Hopkins içtenlikle gülümseyip “Sen bir harikasın!” dedi.

Ludo başını sallayarak teşekkür etti. O genellikle ne diyeceğini bilemeyen bir ayıydı, o yüzden neşeli bir gülümsemeyle karşılık vermeyi seçti ve bisikletine binip oradan ayrılırken el sallamayı da ihmal etmedi.

Sabah saatlerinin bir sonraki müşterisi, çok yaşlı bir meşe ağacının en tepesinde yaşayan Sincap Tutu'ydu.

Ludo sıkış tepiş de olsa içeri zorla girmeyi başardı. Tutu'nun kulak tüylerini sessizce kıvırmaya ve kullanışlı sincap aletiyle kuyruk tüylerini dalga dalga yapmaya koyuldu.

Tutu, Ludo'ya ödemesini bir dilim palamut ezmesiyle yaparken, "Harika oldu!" dedi.

"Tüylerim **MUHTEŞEM!**"